

[Gert Petersen.]

ago og, hvor det er muligt, at følge dem op i alle internationale fora for at vise generallerne i Chile det danske folks foragt og fordømmelse.

Gert Petersen: Jeg vil indledningsvis gerne understrege, at der ikke er noget polemisk sigte med dette spørgsmål.

De sidste officielle meddelelser fra Chile går ud på, at nu er 133 mennesker blevet henrettet af militærjuntaen siden den 11. september. Hvad der så er myrdet uofficielt, er formodentlig et langt større tal, men alene det, at man officielt giver meddelelse om 133 henrettelser i løbet af et par måneder, vidner om, hvor terroristisk og brutalt dette styre er. Derfor er spørgsmålet stillet udelukkende for at give udenrigsministeren lejlighed til, hvis han vil, hvilket jeg håber, at tage den skarpe afstand fra dette terroristiske styre og udtale Danmarks fordømmelse over for det.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Jeg kan straks sige til hr. Gert Petersen, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om det sidste, hr. Gert Petersen nævnte, nemlig spørgsmålet om regeringens afstandtagen. Der skal hverken være tvivl hos den danske offentlighed eller offentligheden i øvrigt eller hos Chiles junta om den danske regerings holdning over for juntaen og dens voldsmetoder.

Vi har, som hr. Gert Petersen jo ved, ved adskillige lejligheder siden kuppet for nu et par måneder siden fremsat meget kritiske udtalelser og også henstillet, at det nye styre retter sig efter de regler, der gælder i civiliserede stater. Regeringen har desuden markeret sin meget kritiske holdning, dels ved omgående, nemlig samme dag kuppet fandt sted, at afbryde forhandlingerne om et ekstraordinært dansk statslån på, jeg tror det var 35 mill. kr., dels ved, samme dag kuppet skete, at aflyse det officielle besøg i Chile, som var aftalt under præsident Allendes regering.

Endvidere har regeringen på forskellig måde udfoldet bestræbelser for at hjælpe både de politiske fanger, som militærdiktaturet har indespærret, og de politiske flygtninge. Det er ikke mange dage siden, regeringen besluttede at yde foreløbig 300.000

kr. som bidrag til ICEM, der jo bl. a. bistår flygtninge med befording, og regeringen har også meddelt FN's flygtningehøjkommissær, at Danmark er parat til at modtage flygtninge fra Chile.

Endelig arbejder regeringen sammen med en række andre lande på i en eller anden international sammenhæng, måske FN, at udøve pres mod juntaen for at tilvejebringe mere menneskeverdige tilstande i Chile.

Jeg er helt enig med hr. Gert Petersen i, at udviklingen i Chile siden kuppet på den groveste måde krænker helt afgørende og grundlæggende menneske- og frihedsrettigheder. Og jeg må vel desværre føje til, og det bliver vi jo også nok enige om, at de, der havde håbet, at terrorhandlinger og vilkårlige henrettelser og andet lignende ville høre op hurtigt efter kuppet, vel desværre i dag må konstatere, at der nærmest er sket en skærpelse af kursen.

Gert Petersen: Jeg siger tak for svaret og især de sidste bemærkninger med den klare udtalelse om, at det efter dansk opfattelse er en grov og vilkårlig, brutal krænkelse af menneske- og frihedsrettigheder, der finder sted i Chile, og at der er tale om terror. Jeg tror nemlig, at en sådan udtalelse har en vis betydning også i Chile, hvor det store flertal af befolkningen er undertrykt og kæmper mod denne undertrykkelse og derfor har brug for solidaritet udefra og har brug for at vide, at det internationale samfund fordømmer det styre, der har taget magten. Omvendt vil dette styre naturligvis være meget interesseret i at få nogen anerkendelse fra det internationale samfund, og hvis Danmark nægter at melde sig i et eventuelt anerkendende kor, men tværtimod opretholder den holdning, som ministeren her gav udtryk for, så er det til gavn for det chilenske demokrati, der i øjeblikket er undertrykt.

Jeg vil godt lige høre, om udenrigsministeren kunne sige, hvad det er for et initiativ, der arbejdes med; jeg mener, det var inden for FN's rammer. Jeg vil godt høre, om ministeren kan sige noget om, hvad det er.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen): Jeg ønsker ikke at være unødigt hemmelighedsfuld og er ikke tilhænger af, hvad skal vi sige, mere „lukket diplomati“ end højst